

CVIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Understøttelse i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 19. Maj 1908.)

Det er under Behandlingen af nærværende Lovforslag fra alle Sider erkendt, at der ikke for Tiden er Tale om en almindelig, hele Landet omfattende Arbejdsløshed, en Erkendelse, hvis Rigtighed blev yderligere bekræftet ved de af Indenrigsministeren ved Forslagets første Behandling fremdragne Oplysninger, indhentede fra Landets forskellige Egne. Dette Forhold maa i særlig Grad tages med i Betragtning, naar Talen er om at yde ekstraordinær Hjælp i Anledning af Arbejdsløsheden, hvor saadan findes. Medens der neppe fra nogen Side kan rejses nogen Indvending imod eller næres Betænkelighed ved at give Kommunalbestyrelser i Kommuner, hvor der hersker Arbejdsløshed, en almindelig Tilladelse til i indeværende Finansaar at yde et større Bidrag til *Hjælpekasserne* og de i Loven nævnte *Velgørenhedsforeninger* end det i Hjælpekasseloven fastsatte Maksimum, stiller Forholdet sig noget anderledes med Hensyn til Arbejdsløshedskasserne. Angaaende disse maa det erindres, at det under Behandlingen af Loven om Arbejdsløshedskasserne, saavel i den Kommission, der

behandlede Arbejdsløshedssagen som paa Rigsdagen, blev stærkt fremhævet, at en meget vigtig, for ikke at sige den vigtigste, Side af Arbejdsløshedskassernes Virksomhed var den: at søge, saa vidt muligt, at skaffe de paagældende arbejdsløse Arbejde andetsteds i Landet eller endog i Udlandet, for saa vidt en Arbejdsløshedsperiode var mere lokalt begrænset for et eller flere Fags Vedkommende.

Denne Betragtning har ogsaa faaet Udtryk i selve Loven om Arbejdsløshedskasser, dels derved, at det udtrykkelig i Loven er forbudt at yde Understøttelse til Medlemmer, der vægre sig ved at overtage et af Kassernes Bestyrelser anvist Arbejde, der svarer til deres Evner (§ 13, Nr. 7), dels derved, at der kan ydes delvis Understøttelse til Medlemmer, som af egen Drift overtage Arbejde, for hvilket der ydes mindre Vederlag end det i Loven fastsatte Maksimum (§ 11, 4de Stykke), ligesom der ogsaa med Hensyn til Understøttelsernes Størrelse er fastsat visse Maksimalsatser: at ingen ved at være Medlem af to eller flere Arbejdsløshedskasser kan skaffe sig mere end to Trediedele af